

Nem angyalként, de hittel

KEDVESNÉ ZILAHÍ ENIKŐ

eniko.kedvesne@naplo.haon.hu

Február utolsó szombatján különös kíváncsisággal ültem be a nyíracsádi görög katolikus templom egyik padjába az ifjúsági misszió megnyitójára. Érdeklődéssel vártam, kíváncsi voltam a fiatalokra, akik eljönnek, s nem utolsósorban arra, mit mondanak, mit üzennek a szervező atyák a mai 15–25 éves korosztálynak. „Nem kellene szégyellni, hogy jók is lehetünk.” Így szólt a délután egyik üzenete. A misszió részt vevő mintegy száz fiatal a szekciós foglalkozások előtti megnyitón értő lélekkel hallgatta az elhangzott szavakat. Szinte érezni lehetett a feszült figyelemmel átölelt csendben, hogy lélektől lélekhez szólnak a gondolatok. Nem kellett sem dübörgő zene, sem felfokozott hangulat, sem füst, sem pedig pohárcsörgés ahhoz, hogy lekössék az ifjúság figyelmét, elég volt csupán a szó, a gondolat, az összetartó hit ereje. Eljátszottam a gondolattal: milyen jó is lenne, ha egy varázslat segítségével a világ összes fiatalja meghallgathatná a misszió üzenetét. Azt, hogy jónak lenni nem bűn, s főleg nem szégyen, még napjaink zavaros világában sem. Akkor sem, ha körülöttünk oly sokan hirdetik ennek az ellenkezőjét. Nem azt kéri az üzenet, hogy minden fiatal angyal legyen. Dehogy! Ez nem az ő feladatuk! Legyenek vagányak, belevalók, szeressek, élvezzék az életet, de töltse be lelküket a hit összetartó ereje.

A missziós délután másik üzenetét – Kalász László költő gondolatait – Telenkó Miklós atya tolmácsolta: embernek maradni, emberségben élni az életet nagyon nehéz, de nagyon nemes küldetés.